

Akire vártunk, eljött közénk

Advent 4. vasárnapja, a kereskedelem és a média világában az arany jelzőt kapta, mert ezen a napon hazánkban is milliók és milliók töltik el az időt a vásárlással. Karácsonyra készülnek, amikor megajándékozzák egymást, szeretteiket, amikor a szentestén jóízűen fogyasztják el a halászlét, a töltött káposztát, a mákos-diós kalácsot, és koccintanak egymás egészségére.

Nem vagyunk farizeusok. A hívő, keresztény ember is bevásárol. Mi is szeretjük az ajándékozást és az ünnepi menüt, de nálunk az aranyvasárnap a karácsony fényétől ragyog, mert az Úr Jézus, az istengyermek születését várjuk. Az éjféli szentmise, a karácsony áldott és szent napja a Kisjézussal való örömteli találkozás által válik az ünnepek ünnepévé.

Az olvasmányban, Sámuel 2. könyvében a próféta, Dávid király nagy vágyáról és Isten szent tervéről szól. Dávid király, Isten választotta szeretett volna méltó házat, templomot építeni az Úrnak. Amíg ő palotában lakik, és népének is tisztességes otthona van, az Úr háza egy közönséges sátor. Bizott benne, hogy a tervét megvalósító nagy építkezéssel közelebb kerülhet Istenhez és a választott népéhez.

Az Úr világosan tudomására hozta Dávidnak, hogy a templom fölépítése a fia, Salomon király feladata lesz. A hír, amelyet Sámuel próféta tolmácsolt, szomorúsággal töltötte el Dávidot, de hamar megvigasztalódott, amikor megtudta, hogy az ő királyi házából származik majd a Messiás, az Isten Fia, aki a megváltásunkért, üdvösségünkért vállalja emberi sorsunkat.

A választott nép ezer éven át várta Isten terveinek a beteljesülését, a szent karácsony ünnepét, amikor az Isten Fia emberré lett, és Betlehemben, Dávid városában megszületett.

A szentlelkében Szent Pál apostol a rómaiakhoz írt levelében a teológia mélységét: Isten üdvözítő tervét, az isteni kinyilatkoztatást és a Jézusról szóló prófétai jövendölések beteljesülését tárja föl a levél címzettjei és mindnyájunk előtt.

Szent meggyőződéssel hitte és hirdette, hogy Isten örök titka karácsonykor legszentebb valóság lett, minden nép és nemzet előtt.

Karácsony titkának ünneplése, és lelki átélése segítsen bennünket, hogy a kereszténységünk megalapozott, hitteles és örömteli legyen. Karácsony szent ünnepe kell, hogy átmentse hitünket és életünket. Kell, hogy közelebb vigyen bennünket Istenhez és egymáshoz. Kell, hogy alkalmassá tegye szívünket és lelkünket a szeretet elfogadására és sugárzására.

Az evangéliumban Szent Lukács evangélista Gábor főangyal názáreti látogatásával és Mária alázatos igen-

„Íme az Úr szolgálóleánya”

jével tanít bennünket és készít föl a karácsony méltó várására. Az evangélista művészi szépséggel, ragyogó stílusban és nagy lelki átéléssel írja le üdvtörténetünk szent titkának a közlését, Isten akaratának elfogadását, a természetfölötti világ és Mária legszentebb kapcsolatát.

Az Úr kiválasztott Leánya már Názáretben lakik József házában. A világ előtt házaspárok, de a valóságban úgy élnek, mint testvérek. Gábor főangyal, mint a gondviselő Isten személyes küldötte nagy hatalommal és méltósággal érkezett Mária otthonába. A legnagyobb tisztelettel és szeretettel hajolt meg és köszöntötte az Úr legkedvesebb Leányát. „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Az Úr veled van!

Áldottabb vagy te minden asszonynál. „A Szent Szűz megrettent, megijedt az angyaltól és köszöntő szavaitól, mely nem a természetes világot jelenítette meg. Megszólalni sem tudott. Az angyal szelíden, de kellő tisztelettel bátorította: „Ne félj Mária! Hisz kegyelmet találtál Istennél! Mert íme, gyermeket fogasz méhedben és fiút szülsz, s Jézusnak fogod nevezni. Nagy lesz Ő, a Magasságbeli fiának fogják hívni.” Mária ekkor értette meg Isten szent tervét, benne az Ő szerepét, hivatását és a Messiás eljövését.

Elcsodálkozott az Úr akaratán és az ő kiválasztottságán, ezért szelíden, őszinte lélekkel és visszafogott, szemérmes megfogalmazással tárta fel a személyes titkát, hogy József csak a világ előtt férje. Gábor főangyal érthetően, de nagy tisztelettel és bölcs szavakkal világosította föl a Szent Szűzet a Fiúisten megtestesülését: „A Szentlélek száll le rád, és a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért szent lesz az, ki tőled születik: Isten Fiának fogják hívni.” E szavak hallatán Mária előtt minden világos lett.

A szülei, József és a názáreti emberek is várták a Messiás eljövését. Lelke megtelt végtelen szeretettel és az Isten iránti töretlen hűséggel, szent engedelmességgel. Mély megatottságában csak ennyit tudott mondani: „Íme az Úr szolgálóleánya, legyen nekem szavaid szerint.” Ebben a rövid hitvallásban benne volt Mária igenje, egész élete, hivatása, az Úr akaratával való teljes azonosulása, elfogadása és az istenanyaság alázatos, de örömteli vállalása.

Az angyal, aki tökéletesen teljesítette küldetését, csendben távozott. Mária pedig imádságba merülve, elsőként foházkodott ahhoz, aki ura, de akinek majd édesanyja lesz. A boldogságos Szent Szűz üdvtörténeti igenje, az anyai méltóság vállalása segítsen minket is, hogy tudjuk megérteni, elfogadni és teljesíteni Isten akaratát, hogy küzdelmes életünk során a lelkünket is áthassa a hála, a megnyugvás, az öröm és a boldogság isteni ajándéka.

Marics József

Kölcsönös ajándékozás

Fel sem tudjuk fogni, milyen nagy ajándékot kaptunk az első karácsonyon, hogy mit jelent Istent kapni. Igen, ez az óriási szeretetről tanúskodó nagy ajándék: Isten emberré lett. Olyan lett ő Betlehemben, mint mi.

Isten olyan nagy ajándék, akinél nincs nagyobb ajándék számunkra e világon. Hozzá viszonyítva minden más érték – hasonlattal élve – légy-piszok. Akár tömérdek pénz, mondjuk 7 milliárd forint megnyerése a lottón.

Ehhez az eseményhez viszonyítva az ember Holdra vagy Marsra szállása csak egy bolhaugrás. Mekkora lehet egy bolhaugrás? Legfeljebb 10-20 centiméter.

Olyan óriási esemény, olyan óriási misztérium és ajándék az Isten Fiának a földre szállása, hogy *fel sem tudjuk fogni*. Ha a hívők fel tudnák fogni – megközelítőleg is –, örömkömben ujjongának. Kevesen járnak a mi elég nagy keleti templomunkba, ha viszont a lakosságunk fel tudná fogni ezt a betlehemi csodát, egy másik csoda történe. Az, hogy akkor vasárnaponként annyian jönnének a szentmisére, hogy felemelje be. Ha teljes egészében felfognák az emberek, akkor nem lenne hazánkban elegendő templom, még az utcán is sokan állnának. Ezen felül nem merülne ki sok ember karácsonyban abban, amit csak „összsnépi ellágyulásnak”, időzített szeretetnek, vásárlási kötelezettségnek és „kellemes” karácsonynak lehet tekinteni.

Tehát a „Jézuska” óriási ajándék az embereknek, aki mikor felnőtt, utolérhetetlen szeretetet tanúsított irántunk. Vállalta a megostorozást, a töviskoronát, keresztre szögezést, Istentől való elhagyottságát. Ajkára adhatnánk ezeket a szavakat: „Emberek, testvéreim, ennél jobban már én se tudom kimutatni, hogy mennyire

szeretlek titeket!” És ezekkel a kinnokkal szerzett nekünk belépőjegyet a mennyországba.

Mi milyen ajándékkal viszonzuk Jézus nagy ajándékát? Nem nehéz erre válaszolni. Jézus maga mondja meg: „aki szeret engem, az megtartja parancsaimat” (Jn 14, 23) Főntebb említettem, hogy a tízparancsolat 3. parancsát is milyen lazán veszik az emberek. Mint jelentéktelen a hátuk mögé dobják. Viszont, aki szereti Istent, Jézust, az örömmel meggy szentmisére, „akár esik, akár fúj”.

Az elmúlt napokban beszélgettem egy gazdag emberrel, aki nem jár templomba. Egyébként adakozó, igen jó ember. A sok és halaszthatatlan munkájára hivatkozott, ami-ami megindokolni akarta, hogy miért nem jár szentmisékre. Most még nem látja a helyes sorrendet. Isten szeretete, parancsa és a pénz, a gazdagság között kell választania. Azt a dilemmát éli, mint a „gazdag ifjú”, aki Jézus szeretete, követése helyett a nagy vagyonát választotta. (Mk 10, 17–22) Ha a gazdag ember misére járna, neveléses lenne azt gondolni, hogy ha minden vasárnap elmenne szentmisére, akkor sem jutna koldusbotra.

Az ideai karácsony csak ezt az egyetlen gondolatot mélyítse el bennünk: a Jóisten hatalmas szeretetét, betlehemi ajándékát köszönjük meg azzal, hogy viszonzó szeretetünket juttassuk kifejezésre. Azzal, hogy igyekezzünk hasonlítani minél jobban Jézusra, a csodálatos betlehemi ajándékra.

Pribitek László

Krisztusfüzér

Váljunk mások számára mi is gyöngyszemkéké

A *Krisztusfüzér* egy ima- és elmélkedő füzér, amelyhez nincs előírva semmilyen imádság, ezért korlátlan imádkozási lehetőséget kínál. A gyöngyök jelentéseit beazonosíthatjuk a saját életünk legfontosabb állomásaival és megírhatjuk a segítségével a saját életimádságunkat, így válnak a szemek az *Élet gyöngyeivé*. De éppúgy jelképezhetik a gyöngyök Jézus Krisztus életútját is, ez esetben a gyöngysor *Krisztusfüzér* lesz. Akár a magunk, akár Jézus életén elmélkedünk és imádkozunk, ezáltal mélyebben megismerjük önmagunkat és közelebb kerülünk az Úrhoz.

A *Krisztusfüzér*, más néven *Élet gyöngyei* tizennyolc, javarészt üveggyöngyszemből álló, ökumenikus eredetű imafüzér, amelynek keletkezése Martin Lönnebo svéd evangélikus püspök nevéhez fűződik, és amely számos országban elterjedt, a protestáns és a katolikus egyházban egyaránt. Minden gyöngyszem egy-egy jelentést hordoz, amelyek témaként vezetnek az elmélkedés során és amelyekhez nem tartoznak kötelező imádságok. Ezért is vált a füzér többféle néven ismertté: Svédországban *Megváltófüzér*nek, német nyelvterületen a *Hit gyöngyeinek*, Dániában és Norvégiában *Krisztusfüzér*nek, minálunk *Élet gyöngyeinek* is nevezik.

Az imafüzért Udvardy György akkori pécsi püspök és az esztergomi katechetikai iroda hozta Magyarországra. Kató Csaba diakónus és katekéta *Élet gyöngyei – Útjelzők a XXI. század emberének* című füzetének két, 2005-ös kiadása után kilenc évvel, vecsési plébánossága idején felfedezte az imafüzért a jelenleg Zürichben szolgáló Varga Péter atya, aki nyomban el is határozta: meghívja az embereket, hogy a gyöngyszemek segítségével mélyedjenek el a Jézussal való barátságban. Péter atya magyar nyelvterületen apostola lett a mozgalomnak.

Az ő szerkesztésében jelent meg 2014-ben a *Krisztusfüzér, Élet gyöngyei* című, Sánta János teológiai tanár által lektorált könyv. A kötetet és az imafüzért Anselm Grün többek között e szavakkal ajánlja: „...mindenkinek azt kívánom, akik a *Hit gyöngyeit* a kezükbe veszik, hogy mindig egyre mélyebben belenőjenek hitünk titkába és valóban *Krisztus által mások számára gyöngyszemmé váljanak*.” Beer Mik-

Út lelkünk mélyéhez és Isten országához

lós püspök pedig főpásztori ajánlásában rámutat: ez az egyszerű gyöngyfüzér elvezet bennünket a Legdrágább Gyöngyhöz, aki Krisztus.

Barsi Balázs ajánlásával egy missziós füzet is napvilágot látott, az imafüzér énekeihez pedig *Útitársak* néven együttes is alakult, CD-jükön 28 felvétel hallható. A *Szeress!* című dalra készült videóklip megtekinthető az *Élet gyöngyei* YouTube-csatornán. A lelkiség honlapja, közösségi oldala és levelezőlistája gazdag tartalomkínálattal várja az érdeklődőket, a Testi-lelki Segítség Alapítvány pedig webáruházán keresztül gondoskodik az imafüzér és az ahhoz tartozó segédeszközök terjesztéséről.

Hogy minél többen képesek legyünk mások számára gyöngyszemkéké válni...

Varga Gabriella

DICSŐSÉG JÉZUS KRISZTUSNAK

Nem hidegülhetünk el egymástól!

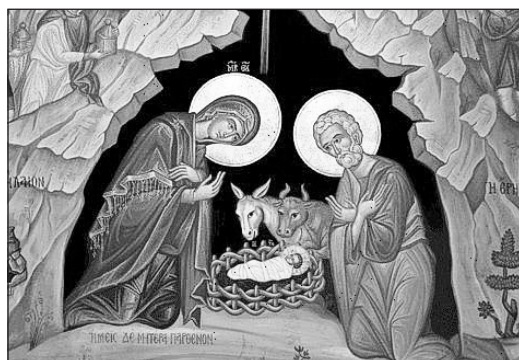
Ünnepi érintéstan

Amikor megjegyeztem, milyen szörnyű, hogy a járványhelyzet miatt karácsonykor sem ölelhetjük meg a nem velünk élő szeretteinket, szüleinket, akkor Makkai László görögkatolikus pasztorálszociológus atya egyetértve mondta, hogy bizony az érintésnek óriási jelentősége van a kapcsolatokban. Olyannyira, hogy egy tudományág is kialakult a vizsgálatára, a haptológia, azaz „érintéstan”. Ennek egyik megállapítása, hogy naponta 10-12 pozitív érintés nagyban hozzájárul a jobb mentális közérzethez.

– A karácsonyi készületi időben, egyben a nyomasztó világjárvány közepette éljük a mindennapi életünket. Ott motoszkált bennünk, milyen lesz a karácsonyunk, az ünnepeink, lesznek-e családi összejövetelek, át tudjuk-e nyújtani a szeretett személyeknek megvett apró ajándékainkat, meg tudjuk-e egymást ölelni, tudunk-e találkozni azokkal a szeretteinkkel, akiket egy ideje a járvány miatt nem is nagyon látogathattunk meg, hiszen – felelősségből – ajánlatos volt elkerülni az érintkezést az idős szülőkkel, nagyszülőkkel. S ez nagyon hiányzik mindannyiunknak. Amikor a tavaszi járvány után végre hazamentem, édesanyám boldogan ölelt magához, még a könnye is kicsordult, annyira jóleső érzés volt. Ha az ember azt tapasztalja, nincs, aki megérintse, megsimogassa, meg-

ölelje, betegség esetén még betegbnek érzi magát...

– Az emberiség viszonylatában a járvány miatt már nem csak szimbolikusan idegenedünk el egymástól:

Jézusnak is fontosak voltak az első érintések

ha szembe megy két ember, látványosan széles ívben kerülnek ki egymást. Most sajnos így kell, de visszatálunk-e valaha az emberséghez?

Reméljük, hamarosan vége lesz ennek, és visszatér életünk a normál

kerékvágásba. Hogy egy ilyen helyzetben vagyunk, indítson még nagyobb felelősségre, hogy az ember embertől nem hidegülhet el, hiszen egymásra vagyunk utalva, társak kell hogy legyünk... Most türelmem van szükségünk, s emellett annak átgondolására, mi is fontos igazán. Hiszen látjuk, hogy az élet pillanatok alatt kicsúszik a kezünk közül. Féltünk, hogy elkapjuk a betegséget, féltünk, mi lesz, ha szerettünk kórházba kerül, és nem vagyunk mellette... És nyomasztó az a félelem is, mi-

lyen lesz az ideai karácsony, kik lesznek még mellett, hol lesznek a rokonaim... Megköszönve a karácsony igazi örömét, Krisztus születését, imádkozunk azért, hogy nyugodtan meg tudjuk egymást ölelni, s a szeretetnek ezzel a finom, érzékeny rezdülésével fejezhessük ki, hogy fontos a másik... A gyermek Jézusnak is fontosak voltak az első érintések, amikor Mária karjába vette, ellátta, bölcsőbe tette, ha sírt,

féltette, amikor menekülnie kellett, végig az ölelésben vitte... Az érintés olyan kapcsolatrendszer kiépülésének az alapja, amely gyógyítani tudja a testet és a lelket...
D. K.